

Kamer der Volksvertegenwoordigers

Chambre des Représentants

9 MEI 1951.

9 MAI 1951.

WETSONTWERP

betreffende het toestaan van leningen aan de beneficianten van het Nationaal Werk voor Oorlogsinvaliden, van het Nationaal Werk van de Wezen, Weduwen en Bloedverwanten in de opgaande linie van de Oorlogsslachtoffers en van het Nationaal Werk voor Oudstrijders, Weggevoerden en Politieke Gevangenen.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE
VOOR DE WEDEROPBOUW (1), UITGEBRACHT
DOOR DE HEER VERBAANDERD

MEVROUWEN. MIJNE HEREN.

Zoals reeds door het verslag betreffende dit ontwerp, door de Senaat werd onderlijnd, beoogt dit ontwerp de uitbreiding tot de begunstigten van het Nationaal Werk der Oudstrijders, Weggevoerden en Politieke Gevangenen en van het Nationaal Werk der Wezen, Weduwen en Afstammelingen van Oorlogsslachtoffers, van de tot hertoe, krachtens de wet van 9 Augustus 1920, door het Nationaal Werk voor Oorlogsverminkten aan zijn leden voorbehouden kredieten.

Aldus wordt, voor al de oorlogsslachtoffers, verminkt of niet, of zij recht hebben op een herstelpensioen of genieten van de wetgeving toepasselijk op de Burgerlijke Oorlogsslachtoffers, een kredietdienst ter beschikking gesteld, die hen aan bijzonder gunstige voorwaarden, leningen kan toestaan.

Het ontwerp, zoals het werd neergelegd in de Senaat, voorzagt in terminis dat het bedrag van de leningen, an-

(1) Samenstelling van de Commissie: de heren Brunfaut, voorzitter; Challe, Charlotiaux, Clerckx, Mevr. de Moor-Van Sina, de heren Devillers, Gaspar, Kiebooms, Mellaerts, Piers, Stubbe, Supré, Verbaanderd. — De Sweemer, Geldof, Mevr. Groesser-Schroyens, de heren Hosey, Namèche, Paque, Peeters (Justin), Sainte, Vinck. — Lefebvre (René), Rey.

Zie:

371: Ontwerp overgemaakt door de Senaat.

PROJET DE LOI

relatif aux opérations de prêts à faire aux bénéficiaires de l'Œuvre Nationale des Invalides de la Guerre, de l'Œuvre Nationale des Orphelins, Veuves et Ascendants des Victimes de la Guerre et de l'Œuvre Nationale des Anciens Combattants, Déportés et Prisonniers Politiques.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DE LA RECONSTRUCTION (1)

PAR M. VERBAANDERD.

MESDAMES, MESSIEURS,

Comme il avait déjà été souligné dans le rapport de la Commission sénatoriale, le projet en question a pour but d'étendre aux bénéficiaires de l'Œuvre Nationale des Orphelins, Veuves et Ascendants des Victimes de la Guerre et aux bénéficiaires de l'Œuvre Nationale des Anciens Combattants, Déportés et Prisonniers Politiques, les crédits que l'Œuvre Nationale des Invalides de la Guerre avait jusqu'à présent réservés à ses membres, en vertu de la loi du 9 août 1920.

Ainsi, toutes les victimes de la guerre, qu'elles soient invalides ou non, qu'elles aient droit à une pension de réparation ou bénéficient de la législation applicable aux victimes civiles de la guerre, auront à leur disposition un organisme de crédit pouvant leur consentir des prêts à des conditions particulièrement avantageuses.

Le projet, tel qu'il avait été déposé au Sénat, prévoyait *in terminis* que le montant des prêts, autres que les prêts

(1) Composition de la Commission: MM. Brunfaut, président; Challe, Charlotiaux, Clerckx, Mme de Moor-Van Sina, MM. Devillers, Gaspar, Kiebooms, Mellaerts, Piers, Stubbe, Supré, Verbaanderd. — De Sweemer, Geldof, Mme Groesser-Schroyens, MM. Hosey, Namèche, Paque, Peeters (Justin), Sainte, Vinck. — Lefebvre (René), Rey.

Voir:

371: Projet transmis par le Sénat.

dere dan de pandrechtelijke de som van 100.000 frank niet mocht te boven gaan.

Anderzijds, dat deze leningen, ten laatste op de ouderdom van 65 jaar moesten terugbetaald zijn.

Door een amendement van de Regering werden deze bepalingen ingetrokken om, dank zij een vrijere tekst, aan de Koning de mogelijkheid te laten, het maximum toe te stane bedrag van de leningen en anderzijds, de ouderdomsgrens te bepalen naar de economische en financiële toestand van het ogenblik.

Onder het regime van de wet van 9 Augustus 1920, aanvaardde het Nationaal Werk voor Oorlogsinvaliden, praktisch geen andere borg voor de aangegane leningen dan de afstand van een derde van het invaliditeitspensioen, en verder de in zijn voordeel afgesloten levensverzekering.

Het nieuw ontwerp voorziet uitdrukkelijk, in zijn artikel 2 dat, in het vervolg om het even welke borgstelling kan aangenomen worden, daarin begrepen, de persoonlijke borgstellingen, zoals de panden: daarenboven, voorziet zoals in het verleden, artikel 5 van het ontwerp, de levensverzekering als bijzondere waarborg.

Hieromtrent werd door de Senaatscommissie een amendement voorgesteld, dat paragraaf 2 geworden is van het artikel 5 van de tekst, die door de Senaat aan de Kamer werd overgemaakt. Dit amendement verhelpt aan een werkelijk tekort van de vroegere wetgeving.

Inderdaad, wanneer een groot oorlogsinvalid, « niet-verzekeerbaar » op 't leven werd verklaard en derhalve geen levensverzekering, als waarborg mocht bijbrengen, voor de lening waar hij met aandrang bij het Nationaal Werk van de Oorlogsinvaliden om verzocht, bevond deze groot-invalide zich in een werkelijke nadelige positie, in verhouding tot de andere, op het leven « verzekeerbaar » verklaarde invaliden.

Want aan deze groot-invaliden, onverzekeerbaar verklaard op het leven, werden slechts leningen toegestaan, die alleen door een derde van het invaliditeitspensioen konden gewaarborgd worden, met het gevolg, dat deze kredieten minder groot waren dan, indien de lening met de borg van een levensverzekering kon gedekt worden.

Deze toestand zal niet langer voortduren, indien paragraaf 2 van het artikel 5 wordt goedgekeurd door de Kamer.

Immers door deze schikking zal het Nationaal Werk van Oorlogsinvaliden eveneens op het leven kunnen verzekeren en dit aan het gewoon tarief van de Algemene Spaar- en Lijfrentekas, naast de op het leven « niet-verzekeerbaren », ook de « verzekeerbaren », maar waarvan de gezondheidstoestand normaal hogere premieën eist dan de gewone barema's.

De Staat zal, door middel van toelagen, de eventuele verliezen van het Nationaal Werk van de Oorlogsinvaliden kunnen dekken, ingeval van vroegtijdig overlijden, 't zij van een op het leven « niet-verzekeerbare ». 't zij van een « verzekeerbare » enkel door middel van een hogere premie.

Het weze onderlijnd dat in dit opzicht, naar de statistische gegevens van het Nationaal Werk voor Oorlogsinvaliden, de gevallen van vroegtijdige dood van een « niet-verzekeerbare » op het leven, werkelijk zeer zelden voorkomen en dat in feite het risico dat hier door de Staat ten laste wordt genomen, praktisch geen budgetaire uitgaven vergt. Dit komt als buitengewoon voor, maar het is ogenschijnlijk het gevolg van het feit dat de grote oorlogsinvaliden kunnen gebruik maken van een kosteloze verzorging en aldus beter in staat zijn hun bestaan te verlengen, dan andere invaliden.

De Commissie van de Senaat heeft eveneens een wijziging ingediend, betreffende artikel 3 van het ontwerp.

Deze wijziging laat aan de oorlogsinvaliden toe, doch enkel aan deze, het bouwen of het kopen van een beschei-

hypothecaire, ne pouvait pas dépasser la somme de 100.000 francs.

D'autre part, il prévoyait que le remboursement des prêts devait s'effectuer au plus tard à l'âge de 65 ans.

Par un amendement du Gouvernement, ces dispositions ont été supprimées et remplacées par un texte plus souple, laissant au Roi la faculté de fixer, d'une part, le plafond des prêts à consentir, et d'autre part, la limite d'âge, selon la situation économique et financière du moment.

Sous le régime de la loi du 9 août 1920, l'Œuvre Nationale des Invalides de la guerre n'acceptait pratiquement d'autre garantie pour les prêts accordés que la cession d'un tiers de la pension d'invalidité, et en outre l'assurance-vie contractée au bénéfice de l'intéressé.

Le nouveau projet prévoit expressément, en son article 2, que dorénavant n'importe quelle garantie peut être acceptée, y compris les garanties personnelles, les hypothèques notamment; en outre, l'article 5 du projet prévoit, comme par le passé, l'assurance-vie comme garantie spéciale.

A ce sujet, la Commission du Sénat a proposé un amendement, qui est devenu le paragraphe 2 de l'article 5 du texte transmis à la Chambre par le Sénat. Cet amendement comble une véritable lacune dans la législation antérieure.

En effet, lorsqu'un grand invalide de la guerre était déclaré « non-assurable » sur la vie, et ne pouvait donc pas apporter une assurance-vie en garantie du prêt qu'il avait sollicité de l'Œuvre Nationale des Invalides de la Guerre, ce grand invalide se trouvait dans une position réellement désavantageuse par rapport à celle des autres invalides, déclarés « assurables » sur la vie.

Car à ces grands invalides, déclarés non-assurables sur la vie, l'on n'accordait que des prêts pouvant être uniquement garantis par un tiers de la pension d'invalidité, avec le résultat que ces crédits étaient moins élevés que si le prêt avait pu être couvert par la garantie d'une assurance-vie.

Cette situation prendra fin si le paragraphe 2 de l'article 5 est adopté par la Chambre.

En effet, en vertu de cette disposition, l'Œuvre Nationale des Invalides de la Guerre pourra également assurer sur la vie, — et ce selon le tarif ordinaire en vigueur à la Caisse Générale d'Épargne et de Retraite, — non seulement les « non-assurables » sur la vie, mais également les « assurables » dont l'état de santé exige normalement des primes supérieures au tarif ordinaire.

L'État pourra, par voie de subsides, suppléer aux pertes éventuelles subies par l'Œuvre Nationale des Invalides de la Guerre, en cas de décès prématuré soit d'un « non-assurable » sur la vie, soit d'un « assurable » dont l'état de santé nécessitait une prime plus élevée.

Il convient de souligner à ce sujet, que d'après les données statistiques de l'Œuvre Nationale des Invalides de la Guerre, les cas de décès prématuré d'un « non-assurable » sur la vie sont en réalité très rares, et qu'en fait le risque pris en charge par l'État n'exige pratiquement pas de dépenses budgétaires. Cela peut paraître bizarre, mais il faut l'attribuer sans doute au fait que les grands invalides de la guerre reçoivent des soins gratuits et sont donc mieux à même que les autres invalides de prolonger leur existence.

La Commission du Sénat a également proposé une modification à l'article 3 du projet.

Cette modification permet aux invalides de la guerre, mais uniquement à ceux-ci, de construire ou d'acquérir une

den woning, aan dezelfde voordelige voorwaarden van hypotheckair krediet als deze, toegestaan door de wet van 15 April 1949, waarbij een Nationaal Woningfonds werd ingericht, en als deze toegestaan door de andere wettelijke bepalingen, ten voordele van sommige categorieën van de Belgische bevolking, zoals deze die kunnen genieten, langs de Maatschappij voor goedkope woningen, langs de Nationale Maatschappij van de Kleine Landeigendom, van de Bond der Kroostrijke Gezinnen, evenals ook van de mijnwerkers.

De voorwaarden van financiering zullen bij Koninklijk besluit bepaald worden, dat onder meer het hoogste bedrag van de toe te stane leningen zal bepalen. Wanneer het over hypotheckaire leningen gaat die de 60 %, bedoeld bij lid 2 van het artikel 3, overtreffen, kan dit Koninklijk besluit, naar het voorbeeld van de hogervermelde wetgeving, inzake de huisvestingspolitiek, de Staat belasten met de praktische uitvoering van deze bewerkingen.

Voor het overige en zoals reeds hoger werd gezegd, wil dit wetsontwerp niets anders dan de vroegere wetgeving aan de hedendaagse toestand aanpassen, daarbij rekening houdend met de uitbreiding tot nieuwe categorieën van personen, die thans ook de mogelijkheid hebben te genieten van de kredieten van het Nationaal Werk voor de Oorlogsverminkten.

Ziedaar, Mevrouwen, Mijne Heren, samengevat, de wijzigingen, of beter de verbeteringen die door het nieuw, U onderworpen ontwerp, worden voorgesteld en bijzonder dringend door de oorlogsgetroffenen worden verwacht.

Dit verslag werd eenparig goedgekeurd.

De Verslaggever,

C. VERBAANDERD.

De Voorzitter,

F. BRUNFAUT.

habitation modeste, aux mêmes conditions avantageuses de crédit hypothécaire que celles instaurées par la loi du 15 avril 1949 instituant un Fonds national du Logement, et que celles prévues par les autres dispositions légales en faveur de certaines catégories de la population belge, telles les personnes susceptibles de bénéficier des avantages de la Société Nationale des Habitations à Bon Marché, de la Société Nationale de la Petite Propriété Terrienne et du Fonds de Logement de la Ligue des Familles Nombreuses, de même que les ouvriers mineurs.

Les conditions de financement seront fixées par un arrêté royal, qui déterminera notamment le montant maximum des prêts à consentir. S'il s'agit de prêts hypothécaires excédant les 60 % visés à l'alinéa 2 de l'article 3, cet arrêté royal pourra, à l'instar de la législation précitée en matière de politique de logement, charger l'Etat de l'exécution pratique de ces opérations.

Pour le surplus, et comme il a été dit ci-dessus, ce projet de loi vise uniquement à adapter la législation antérieure à la situation actuelle, tout en tenant compte de l'extension à de nouvelles catégories de personnes qui auront désormais également la faculté de bénéficier des crédits de l'Œuvre Nationale des Invalides de la Guerre.

Voilà, en résumé, les modifications, ou plutôt les améliorations qu'on nous propose d'apporter par le nouveau projet qui nous est soumis, et que les victimes de la guerre attendent avec impatience.

Le présent rapport a été adopté à l'unanimité.

Le Rapporteur,

C. VERBAANDERD.

Le Président,

F. BRUNFAUT.